

Mit o Potopie

[brak początkowych ok. 37 linijek tekstu]

„Ludzkość moją [...] od zguby,
dla Nintu, powstrzymam zagładę moich stworzeń.
Sprawię, że ludzie ze swych osiedli powrócą.
Zbudują miasta, bym mógł odpocząć w ich cieniu.
Cegły miast niech kładą na poświęcone miejsca,
w miejscach poświęconych założą wyrocznie.
Wodę, gaszącą ogień [...] doprowadzę,
obrzędy i dostojne prawa (*me*) udoskonale,
ziemię nawodnię, pomyślność tam ustanowię.

Kiedy An, Enlil, Enki i Ninhursanga
stworzyli czarnogłowych,
drobnym stworzeniom wychodzącym z ziemi dali się wszędzie rozmnożyć,
kozły, osły, czworonogi powołali do istnienia na równinie, jak należy.

[brak ok. 36 linijek]

Będę nadzorować ich wysiłki.
Niech [...] budowniczy kraju wykopie mocne fundamenty.

Kiedy [...] królestwa zstąpiło z nieba,
gdy dostojna korona i tron królestwa zstąpiły z nieba,
obrzędy i dostojne prawa (*me*) udoskonalił,
cegły miast położył na świętych miejscach,
Nadał im nazwy i przydzielił [...]
Pierwsze z nich, Eridug, dał Nidummudowi, przywódcy,
Drugie, Badtibirę, dał Pani,
Trzecie, Larag, dał Pabilsangowi,
Czwarte, Zimbir, dał bohaterowi Utu,
Piąte, Szuruppag, dał Sud.

Po nadaniu miastom nazw i przydzieleniu [...],
nie powstrzymał wylewów, kanały wykopał w ziemi, żeby niosły wodę,
i ustanowił oczyszczanie małych kanałów i rowów nawadniających.

[brak ok. 36 linijek]

potop [...]
ludzkość [...]
[...]
Wówczas Nintu płakała [...]
Czysta Inana lamentowała nad ludem,
a Enki radził się swego serca.
An, Enlil, Enki i Ninhursanga
bogowie nieba i ziemi na imię Ana i Enlila zaprzysięgli.

W tym czasie król Ziusudra, kapłan [...]
Sporządził [...]
Pokornie, z czcią, posłuszny [...]
co dzień wystawał przy [...]
To nie sen objawił się [...] rozmowa [...],
[...] na imię nieba i ziemi zaprzysiężony.
W Kiur bogowie [...] mur [...].
Ziusudra, stojąc po jednej jego stronie, słuchał
„Ściano po mej lewej ręce [...]
ściano, rzeknę ci słowo, zachowaj me słowa,

nakłoń ucha na me wskazówki

Z naszej ręki potop przetoczy się ponad [...] w całym [...]
Nasienie ludzkości zostanie zniszczone, postanowiono.
Wyroku, słowa zgromadzenia, nie można cofnąć.
Rozkazu wydanego przez Ana i Enlila nie można odwołać.
Królestwo, panowanie zostanie unicestwione [...]

[brak ok. 40 linijek]

Wszystkie nawałnice i huragany runęły razem,
potop przetoczył się ponad stolicami.
Po siedmiu dniach i siedmiu nocach,
podczas których potop zalewał ziemię,
a wichry miały arkę na wielkiej wodzie,
pojawił się Utu, roztaczając światło na niebo i ziemię.

Ziusudra przebił otwór w arce,
bohater Utu wpuścił snop promieni do wnętrza arki.
Król Ziusudra
padł na twarz przez Utu.
Król ubił woły i liczne owce.

[brak ok. 40 linijek]

„Na życie nieba i życie ziemi zaprzysięgłeś [...]
An i Enlil na życie nieba i życie ziemi zaprzysięgli [...]
[...] pojawiły się drobne stworzenia, wychodzące z ziemi.
Król Ziusudra
padł na twarz przed Anem i Enlilem.
An i Enlil potraktowali Ziusudrę życzliwie [...],
dali mu życie jak boga,
wywyższyli go wiecznym życiem jak boga.
Wtedy król Ziusudra,
za ocalenie nazw zwierząt i nasienia ludzkości,
w zamorskim kraju Dilmun, gdzie wschodzi słońce, z ich woli zamieszkał.

[brak końcowych ok. 39 linijek]